

REPOSICIO DE LA CREU A PEDRALTA

El passat dijous, dia de l'Ascensió del Senyor, data triada com el millor dels símbols, tingué lloc, i d'una manera corprenedora, la reposició de la creu que anys enrera, flama de fe i de devoció, havia senyorejat sobre Pedralta. No era la vella creu que alguns dels nostres encara recorden. Aquella desaparegué fa molts anys i no es sap ben bé com ni quan. D'aquella, sols en restà la penyora d'una grossa cadena de ferro, clavada a la banda ponent de la roca, i que havia servit per a ajudar a guanyar el seu cim. També desaparegué, a son torn, la cadena, i Pedralta ja no fou ni record de Fe, sinó tan sols una monumental i basculant pedrassa bona de veure en el curs d'una excursió o a l'hora de fer una costellada.

Ara, de nou, Pedralta s'ha vestit de Fe i d'Amor, com de Fe i d'Amor la vestiren fa setanta anys set Joans guixolencs, els quals donada la coincidència de llurs noms, triaren la diada de St. Joan per plantar-hi la creu. No foren únicament els set Joans els organitzadors; altres veïns hi havia, els noms dels quals s'han perdut en el temps, ja que sols tenim notícia d'un fabricant de taps anomenant Miquel de càn Maria i d'un traficant en suro conegut per en «Xanaita». En canvi hem pogut esbrinar que un ferrer del carrer de St Joan, un tal «Punxa», és el que havia fet la primitiva creu. I que aquesta creu fou transportada a llocs d'un burret del mas de càn Miquel de Pau, (avui en runes), i que els organitzadors acabaren la festa amb un àpat de germanor a Santa Escolàstica.

Dijous passat, fruit d'un propòsit semblant al que animà setanta anys enrera als set Joans, un grup de guixolencs i gràcies a valuoses ajudes morals i materials aconseguiren reposar la creu que mancava a Pedralta. Una magnífica obra de ferro forjat de 2'18 metres d'alçada, bella i austera, a la que l'artífex Frederic Xifré li ha donat un xic de la seva ànima.

La creu fou portada a braços de vila fins al peu de la roca. A las deu del matí sis muntanyecs del GE y EG de Girona varen iniciar l'escalada de la pedra gegant pel costat de Santa Cristina. Maniobra que fou seguida amb veritable expectació pels tres cents assistents que, en grup compacte s'apretaven entorn la roca de Pedralta. Guanyat el cim, fou per a ells una grossa dificultat perforar la pedra, per tal de fer el solc precís per apuntalar la creu. Llavors, es destacà del grup Joan Riera, en Riera carter, qui amb un entusiasme i una força quasi impròpia dels seus anys, aconseguí, després de dues hores de treball el deixar enllestit un canal de trenta centímetres de profunditat per dotze de secció. Al poc, Pedralta llua la més xamosa creu entre totes les creus dels picots de la comarca gironina.

Aplaudiments. Emoció.

A dos quarts d'una Mossén Joan Serriñà, vicari de la nostra Parròquia beneïa la Creu. Jesucrist regnava. Foren pa-

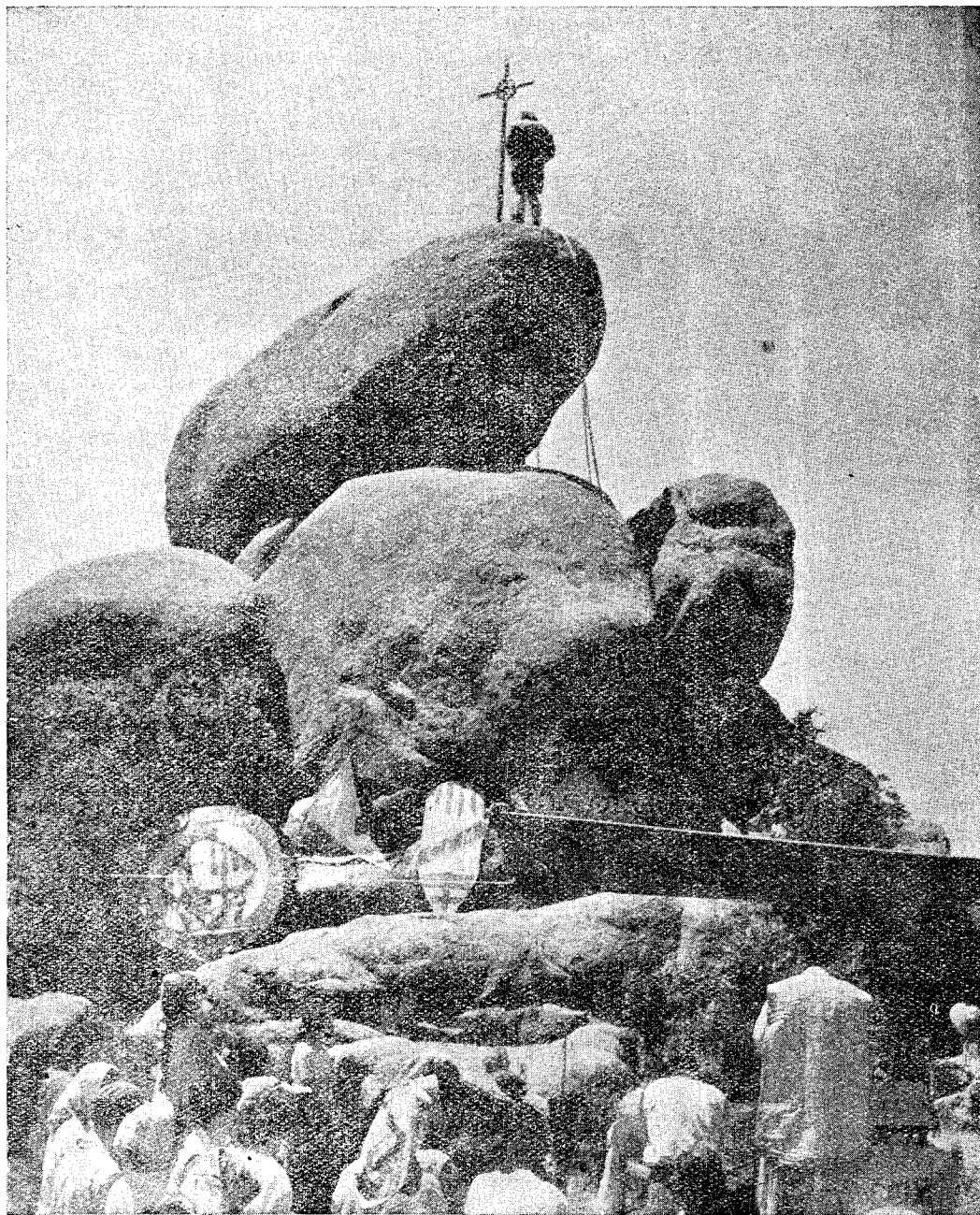

FOTO F. BOSCH

drins d'aquesta solemne benedicció en Jaume Escortell i na Concepció Gafarot de Ferrer. Gentil, la padrina, ofrenà un ram de clavells vermells, que un minyó del Grup Excursionista gironí s'afanyà a dipositar als peus de la Creu. Vermell de song. Pacte de la Redempció.

Mossén Joan, devotament, —també devotament seguit—, oficià una Missa.

Després, i també a Santa Escolàstica, com la primera vegada, acampats entre verdors de primavera, tingué lloc l'àpat de germanor.

Sardanes a la tarda, notes dolces com d'ocellada, aplegaren als assistents en estreta comunió. Un aplec naixia.

I ara que molts aplecs semblen damnats a desaparèixer, volem des d'aquestes planes donar la benvinguda a aquest nou aplec de Pedralta i posem els nostres vots al costat dels vots dels que s'han fet fills d'aquells set Joans, per tal que aquesta preciosa festa esdevingui tradició.

* * *

Ens ha sigut pregat de remerciar a totes les Entitats Oficials i particulars gràcies a les col.laboracions dels quals fou possible la reposició de la Creu i el relleu que es pogué donar a la festa.

P. A.